

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319011238
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319011238.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného Q. T., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Q. T. proti rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/116/2019 zo dňa 11.05.2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24. júna 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného Q. T. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. XX. XXXX v čase o XX.XX h vošiel do vnútorných priestorov kúpeľne bytu č. X nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu v R. na ul. Ľ. M. č. XX, ktorého vlastníkom je V. H. H. a to tým spôsobom, že sa postavil na zábradlie schodov vedúcich ku dverám do bytového domu a následne nezisteným spôsobom otvoril okno vedúce do kúpeľne bytu č. 1, ktoré v tom čase bolo uzatvorené v polohe na vetranie a následne vošiel do priestorov kúpeľne, kde sa dostal na vnútornú parapetu okna, pričom bol vyrušený tam prítomnými nájomníkmi bytu F. M. a J. M. a z uvedeného okna vyskočil von smerom na parkovisko, kde spadol na schody a následne z miesta ušiel,

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne s tým, že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o vine a treste.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa a v konečnom dôsledku oslobodenia od obžaloby. Pokiaľ by odvolací súd dospel k záveru, že boli naplnené znaky prečinu uvedeného v obžalobe žiadal uložiť nižší primeranejší trest, maximálne do výmery uloženej trestným rozkazom, prípadne po zrušení napadnutého rozsudku sa domáhal vráťania veci súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Uviedol, že s rozsudkom súdu I. stupňa sa nestotožnil a považoval ho za nesprávny ako vo výroku o vine, tak aj o treste. Opätovne uviedol, že ho mrzí, pokiaľ sa mal dopustiť konania, ktoré naplnilo skutkovú znaku trestného činu a vyslovil, že je ochotný za toto protiprávne konanie niesť plnú zodpovednosť. Vyčítal súdu I. stupňa, že pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Trestného zákona avšak v jeho prípade na tieto kritériá vôbec neprihliadal. V jeho prípade je potrebné prihliadnuť na pomery hlavne na prostredie, z ktorého pochádza, sociálne zázemie ale aj na absenciu subjektívnej zločky a aj na neexistujúci následok. poukázal na závery znaleckého posudku znalca V. C.

B., z ktorých vyplýva, že v čase spáchania skutku trpel duševnými poruchami a syndrómom závislosti na alkohole, avšak jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti neboli zmenené respektíve len vo forenzne nevýznamnej miere. Napriek tomu, že pri výsluchu v prípravnom konaní po poučení uviedol, že sa priznáva, súdom I. stupňa mu bola poľahčujúca okolnosť, že sa priznal odmietnutá, nakoľko uviedol, že „sa nemal k čomu priznať, keď sa na nič nepamätal“ a preto považoval jeho priznanie za právne irelevantné. Nepriznanie a neľutovanie bolo súdom vyhodnotené vzhľadom na jeho vyjadrenie, že sa na nič nepamätá ako priťažujúca okolnosť, čo nemôže byť pravdou. Postup súdu I. stupňa považoval za arbitrárny, zhodnotenie okolností v jeho veci za neobjektívne a uložený trest za neprimerane a neodôvodnene prísny, dokonca nezákonný. Poukázal na skutočnosť, že vo veci bol vydaný trestný rozkaz, ktorý napadol odporom, keď využil svoje zákonné právo na riadny opravný prostriedok. Uložený trest považoval za vysoký. Pred súdom I. stupňa na skutkových okolnostiach nedošlo k žiadnej zmene, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu v podstate dvojnásobku výmery trestu odňatia slobody a to 28 mesiacov. Nemožno prehliadnuť neodôvodnené podstatné zhoršenie postavenia obžalovaného len na základe využitia zákonného práva na podanie odporu. Opätovne poukázal na jeho závislosť na alkohole a nebyť tejto závislosti zrejme by sa skutku nedopustil. Vyslovil názor, že nie ukladanie prísnych trestov odňatia slobody, ale čo najčiasnejšie ochranné protialkoholické liečenie by mu pomohlo viesť riadny život, nakoľko aj súd I. stupňa poukázal na to, že trestnú činnosť páchal prevažne pod vplyvom požitia alkoholických nápojov.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného poukázal na obsahne odôvodnenie odvolania, ktoré doplnil v tom smere, že trest uložený obžalovanému bol uložený neprimerane prísny. Opakovane poukázal na skutočnosť, že voči trestnému rozkazu, ktorý bol v jeho trestnej veci vydaný použil zákonný opravný prostriedok - odpor a nastala situácia, že došlo k zmene trestu. V prípade obžalovaného došlo k porušeniu zásady pri ukladaní trestu a trest odňatia slobody, tak ako bol uložený obžalovanému, nesplní svoj účel. Bol viackrát trestaný a to stále pod vplyvom alkoholu, pričom v danom prípade sa tak dostáva do roviny silná závislosť a trestná zodpovednosť. Súd I. stupňa sa mal v prípade obžalovaného viac zaoberať zdravotným stavom obžalovaného a nielen vychádzať zo záverov znaleckého posudku. V prípade obžalovaného nebola dostatočne zistená subjektívna stránka, pretože vzhľadom na osobu obžalovaného bolo potrebné postupovať inak. Akýkoľvek trest odňatia slobody v prípade obžalovaného nie je účelný, pretože ak nebude mať adekvátnu protialkoholickú liečbu, je veľká pravdepodobnosť, že sa dopustí ďalšej trestnej činnosti. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na dokazovanie ohľadom zdravotného stavu obžalovaného, pretože rozhodnutie súdu I. stupňa považoval za nespravodlivé.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že chcel aby mu bol znížený trest, pretože trest uložený súdom I. stupňa považoval za neprimerane prísny a zároveň ľutoval toho čo sa stalo.

Zástupca krajského prokurátora považoval rozsudok súdu I. stupňa za správny, pretože súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a taktiež trest ukladal v súlade so zákonom. V konečnom návrhu pred odvolacím súdom navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, pretože ho nepovažoval za dôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa odvolací súd plne stotožnil tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu I. stupňa. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedol, že ľutuje konanie ktoré sa mu kladie za vinu a mrzí ho, čo spôsobil, pričom ako svoju obranu uviedol, že všetko to bolo zapríčinené nadmerným pitím alkoholu. Na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa obžalovaný uviedol že, nechcel nikomu urobiť nič zlé, ani nikomu ublížiť. Jeho vyjadrenie k spáchaniu trestnej činnosti však nebolo možné ani podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotiť ako splnenie podmienok na prihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona. Toto musí byť jednoznačné a nespochybniteľné s tým, že okrem samotného priznania sa k spáchaniu trestnej činnosti musí byť trestný čin úprimne oľutovaný. Vinu obžalovaného mal aj odvolací súd za preukázanú výsluchom samotných poškodených a to poškodenej F. M. a poškodeného J. M., ktorí popísali konanie obžalovaného, ktoré je v súlade so skutkom uvedeným v napadnutom rozsudku. Je pravdou, že obžalovaný sa konania, kladeného mu za vinu dopustil pod vplyvom alkoholu, pričom zo záverov znaleckého posudku znalca V.. C. B. bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel duševnými poruchami a to jednoduchou opitnosťou a syndrómom závislosti na alkohole, avšak aj keď ovládacie schopnosti v čase spáchania skutku mohli byť zmenené no iba vo forenzne nevýznamnej miere, v čase spáchania skutku obžalovaný vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a jeho rozpoznávacie schopnosti neboli zmenené. Obžalovaný vedel ovládať svoje konanie. Uvedený znalec konštatoval, že pretrvávajúca duševná porucha - syndróm závislosti na alkohole nijakým spôsobom neovplyvňovala schopnosť obžalovaného chápať zmysel trestného konania. Odvolací súd tak poukazuje na správne skutkové a právne závery súdu I. stupňa uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Čo sa týka výroku o uloženom treste, tu je potrebné uviesť, že súd I. stupňa sa podrobne zaoberal kritériami uvedenými v § 34 Trestného zákona a prihliadal nielen na spôsob spáchania činu jeho následok, ale aj prihliadal na osobu páchatela, zavinenie, pohnútku a možnosť jeho nápravy za skúmania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd I. stupňa v prípade obžalovaného správne nezistil žiadnu s poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a konštatoval len existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, teda že bol v minulosti súdne trestaný. Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda vzhľadom len na existenciu priťažujúcej okolnosti súd I. stupňa správne upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, teda zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a tak ukladal trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov až 5 rokov. Obžalovanému súd I. stupňa ukladal trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Súd I. stupňa správne poukázal aj na to, že obžalovaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby uloženej mu za obdobnú trestnú činnosť, pričom správne konštatoval, že v prípade obžalovaného je potrebné pristúpiť k trestu represívnemu, teda nepodmienečnému.

S poukazom na závery znaleckého posudku V.. C. B. a tam uvedenú závislosť obžalovaného na alkohole s konštatovaním, že jeho pobyt na slobode je nebezpečný ak by naďalej požíval alkoholické nápoje, súd I. stupňa správne uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

K námietkam obžalovaného ohľadne trestu, uloženého mu trestným rozkazom v danej trestnej veci je potrebné uviesť, že podaným odporom sa trestný rozkaz v celom rozsahu ruší a súd I. stupňa pri rozhodovaní v merite veci nie je viazaný trestným rozkazom. Na základe vykonaného dokazovania v rámci konania tak súd I. stupňa vyhodnotil dôkazy aj ohľadom trestu obžalovanému a ukladal tak trest ako ej uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súdu I. stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.